

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 25C/140/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112212295
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Melicherčíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2018:7112212295.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd K. I dňa XX.X.XXXX v právnom spore žalobcu: Ing.Pavol Komloš - K. TIKI, B. jednoty XX, K., IČO: 143 XX XXX, zastúpený Mgr.Antonom H., H. armády XX, K. proti žalovanému: R. Q., N..XX.X.XXXX, A. XXX/XX, K., zastúpený JUDr.Vincent Lechman, Popradská XX, K. o zaplatenie X.XXX,XX € s prísl.

rozhodol:

D. z a m i e t a .

Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

X. Žalobca žalobou zo dňa X.X.XXXX sa domáhal zaplatenia sumy vo výške X.U.,XX € s 9% ročným úrokom z omeškania od 18.11.2010 do zaplatenia. Požadoval aj náhradu trov konania.

2. Návrh odôvodnil skutočnosťou, že spoločnosť KON TIKI SLOVAKIA s.r.o. uzavrela dňa 5.5.2008 so žalovaným pracovnú zmluvu na dobu určitú, do 5.5.2009. Na základe súhlasného prejavu vôle oboch strán pracovná zmluva bola predĺžená na dobu neurčitú. Žalovaný sa stal v priebehu trvania pracovného pomeru vedúcim skladu, miestom výkonu práce, obchodné priestory zamestnávateľa nachádzajúce sa na Popradskej ul. č.84 v Košiciach. Okrem pracovnej zmluvy bola uzavretá aj Dohoda o hmotnej zodpovednosti za zverené hodnoty a zásoby.

3. V mesiaci január 2010 v sklade spoločnosti KON TIKI SLOVAKIA s.r.o. došlo k inventúre, kde po viacerých dohladaniach bol dňa 27.10.2010 odovzdaný konečný súpis inventúrneho manka na tovare zo strany fakturačného a kontrolného oddelenia, na základe ktorého bolo vyčíslené celkové manko na zverenom tovare v sume 3.647,16 €. Podľa žalobcu žalovaný ako vedúci skladu zodpovedá za vzniknuté manko v dvojnásobnej miere a jeho podiel predstavuje X.XXX,XX €, ktorý pozostáva z hodnoty zásob 1.038,67 € a ušlého zisku vo výške 1.392,77 €.

4. O vzniknutej škode bol žalovaný upovedomený oznámením doporučenou zásielkou odoslanou dňa 18.11.2010 spoločne s výzvou na úhradu dlžnej sumy. K splneniu záväzku nedošlo napriek opakovanej upomienke.

5. Spoločnosť KON TIKI SLOVAKIA s.r.o. dňa 24.4.2012 postúpila pohľadávku voči žalovanému na žalobcu na základe Dohody o postúpení pohľadávky.

6. Okresný súd Košice I dňa 26.6.2012 v konaní 19Ro/257/2012 vydal platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný v zákonnej lehote podal odpor. Namietal, že tvrdenia žalobcu sa nezakladajú na pravde,

prebehlo policajné vyšetrovanie, zúčastnil sa výsluchov, aj na detektore lži, výsledkom čoho bol záver, že nemá sklon klamať a krádež skladu nespôsobil jeho osoba. Ku krádežiam dochádzalo vždy počas jeho neprítomnosti a celá situácia je zahmlená skutočnosťami, ktoré v návrhu uvedené nie sú. Žalovaný neuznal nič z toho, čo žalobca požaduje, keďže mu žiadnu škodu nespôsobil.

7. Vykonaným dokazovaním bol zistený skutkový stav:

8. Žalovaný pracoval u právneho predchodcu žalobcu, spoločnosti KON TIKI SLOVAKIA s.r.o. Košice na základe pracovnej zmluvy zo dňa 5.5.2008 ako skladník s tým, že miestom výkonu práce bola Popradská ul.č. 84 Košice. Pracovná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú do 5.5.2009 a dňom nástupu zamestnanca do práce bol 5.5.2008, ktorým dňom vznikol medzi zamestnancom a zamestnávateľom pracovný pomer s tým, že sa dohodli na skúšobnej dobe v trvaní troch mesiacov.

9. Žalovaný ako zamestnanec pri podpise pracovnej zmluvy vyhlásil, že pri vstupe do zamestnania bol podrobne oboznámený okrem iného s pracovným poriadkom, ktorý je súčasťou žalobného návrhu zo dňa 5.5.2008, totožný deň podpísal aj Dohodu o hmotnej zodpovednosti, na základe ktorej ako zamestnanec sa zaviazal všetky hodnoty riadne a bežne vyúčtovať a urobiť všetko, aby nevznikli škody na zverenom majetku, prebral na základe uvedenej dohody hmotnú zodpovednosť za zverené a prevzaté hodnoty uvedené v bode 1, ako aj hodnoty, ktoré mal prevziať v súvislosti s vykonaním svojej funkcie, prebral zodpovednosť za prípadný schodok na týchto hodnotách, pokiaľ by nepreukázal, že schodok nezavinil.

10. Žalobca predložil súdu súhrnnú správu inventúrneho manka k 31.1.2010 spoločnosti KON TIKI SLOVAKIA s.r.o., podľa ktorej konečné vyčíslené manko k 31.1.2010 predstavovalo sumu 1.557,05 € - súhrnnú hodnotu manka v cenách nákupu, vrátane DPH a sumu 2.090,11 € ušlý zisk. Kontrolu podľa tejto súhrnnej správy vykonal za sklad R. Q. P. R. M., za fakturačné a kontrolné oddelenie W. A. P. F. W..

XX. Oznámením o vyčíslení škody spôsobenej na zverených hodnotách zo dňa 18.11.2010 spoločnosť KON TIKI SLOVAKIA s.r.o. - bez podpisu konateľa, oznámila žalovanému skutočnosť, že na základe odovzdaného súpisu inventúrnych rozdielov bolo vyčíslené celkové manko na tovare v hodnote 3.647,16 € s tým, že za zistené manko žalovaný ako vedúci skladu zodpovedá v dvojnásobnej miere, z ktorého dôvodu jeho podiel na zistenom manku predstavuje sumu X.XXX,XX €.

12. Predžalobnou výzvou a opakovaným upovedomením o škode na zverených hodnotách zo dňa 30.12.2011 konateľ spoločnosti KON TIKI SLOVAKIA s.r.o. Košice zaslal žalovanému predžalobnú výzvu, ktorou opätovne žiadal úhradu škody do 5 dní odo dňa jej doručenia.

13. Oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 25.4.2012 spoločnosť KON TIKI SLOVAKIA s.r.o. oznámila žalovanému, že v súlade s ust. § 526, § 528 OZ, v znení neskorších predpisov bola uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok medzi podnikateľským subjektom KON TIKI SLOVAKIA s.r.o., Slovenskej jednoty 33, Košice ako postupcom a podnikateľským subjektom Ing.Pavlom Komlošom - KON TIKI, Slovenskej jednoty 33, Košice ako postupníkom. Predmetom postúpenia bola aj pohľadávka v celkovej výške X.XXX,XX €, na ktorú bol žalovaný opakovane upozornený na základe písomných upovedomení o škode na zverených hodnotách. Súčasne bol upozornený, aby záväzok plnil postupníkovi.

14. Žalovaný v priebehu konania vo veci podal písomné vyjadrenie dňa 19.2.2014, v ktorom okrem iného poukázal na predpoklady uplatnenia zodpovednosti zamestnanca na schodku na zverených hodnotách v zmysle ust. § 182 Zákonníka práce.

15. K existencii pracovného pomeru uviedol, že v jeho priebehu medzi ním a právnym predchodcom neboli uzavreté žiadne dohody o zmene pracovného pomeru v dojednanej písomnej forme o zmene pracovnej pozície zo skladníka na vedúceho skladu, čím poukázal na nedodržanie zmluvných záväzkov, keďže podľa pracovnej zmluvy bol dohodnutý druh práce žalovaného v pozícii skladníka.

16. Podľa žalovaného písomná dohoda o hmotnej zodpovednosti predpokladá k prevzatiu hmotnej zodpovednosti vykonanie inventúry, pričom v čase vzniku pracovného pomeru žiadna inventúra vykonaná nebola, ktorú pre vznik hmotnej zodpovednosti účastníci dohody dojednali. V zmysle zmluvných dojednaní k vzniku hmotnej zodpovednosti sa predpokladá vykonanie inventúry, ktorá bude

obsahovať zoznam hodnôt, za ktoré zodpovednosť preberá a do budúcnosti prevzatie hodnôt, ktorých prevzatie je viazané na výkon funkcie skladníka. Pracovnou náplňou skladníka bola aj manipulácia s uloženým tovarom. Na základe objednávok žalovaný tovar pripravoval k expedícii a rovnako tovar preberal od kuriérov alebo doručovateľov, ktoré prevzatie sa potvrdzovalo na dodacích listoch. Nakoľko na mieste výkonu práce žalovaného pracovali aj iné osoby, ktoré prevzatie tovaru potvrdzovali, žalobca nepreukázal, že v prílohe vymenovaný tovar skutočne žalovaný aj prevzal. V tomto smere poukázal na rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, podľa ktorej zodpovednosť prichádza do úvahy len vtedy, ak dôjde ku škode vo forme schodku, t.j. na hodnotách (veciach) určených na obeh alebo obrat, ktoré zamestnanec prevzal. Keďže základnou právnou charakteristikou schodku je, že chýba hodnota, ktorú je zamestnanec povinný vyúčtovať a v danej veci chýba moment zverenia hodnôt určených na obeh alebo obrat do dispozície odporcu, nevznikla mu povinnosť vyúčtovať nezverené hodnoty (rozsudok NSSR sp.zn. 5Cdo/248/2009).

17. Ku škode vo forme schodku na zverených hodnotách doplnil, že podiel vyčísleného manka pripadajúci na žalovaného vo výške X.XXX,XX € bol zistený ku dňu 27.10.2010 po dohľadani konečného súpisu inventúrnych rozdielov po inventúre vykonanej v mesiaci január 2010. Žalobca výšku škody preukazuje súhrmnou správou inventúrneho manka k 21.1.2010, ktorá bola vyhotovená fakturačným a kontrolným oddelením právneho predchodcu žalobcu ku dňu 27.10.2010, teda skoro po desiatich mesiacoch po vykonanej inventúre. Žalovaný súčasne poukázal, že k tomuto dátumu, t.j. 27.10.2010 boli vyhotovené až štyri súhrmné správy a to k 31.1.2010, k 30.4.2010, k 21.9.2010 a k 27.9.2010. V jeden deň fakturačné a kontrolné oddelenie právneho predchodcu žalobcu vyčíslilo škodu, pričom cena jednotlivých položiek podľa žalovaného je vyčíslená predajnou cenou, ktorá nezodpovedá skutočnej cene vecí v čase vzniku škody. Touto námietkou žalovaný nielenže neuznal svoju zodpovednosť za vzniknutú škodu na strane bývalého zamestnávateľa, ale vyjadril svoj nesúhlas s vyčíslením výšky škody v podobe hodnoty tovaru a ušlého zisku. Podľa jeho názoru vyjadrenie požadovanej výšky škody je zmatečné a neodôvodnené, najmä ak žalobca vyčísluje škodu voči jeho osobe v dvojnásobnej miere, z návrhu na začatie konania však nie je zrejmé medzi kým a koľkými ostatnými zamestnancami žalobca rozdeľoval mieru zavinenia, pričom žalovaný poukázal, že v inom súdnom konaní vedenom na tunajšom súde sp.zn. 13Cpr/3/2012 žalobca uplatňuje voči žalovanému škodu už v plnej miere.

18. K sume predstavujúcej ušlý zisk žalovaný poukázal na ust. § 186 ods.3 Zákonníka práce, podľa ktorého ak bola škoda spôsobená úmyselne, môže zamestnávateľ okrem skutočnej škody požadovať aj náhradu ušlého zisku, ak by jej neuhradenie odporovalo dobrým mravom. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že žalobca je povinný preukázať úmyselné zavinenie žalovaného spôsobenej škody, čo žiadnym spôsobom nepreukázal. Navyše namietal, že výška škody nebola v zmysle ust. § 191 ods.2 Zákonníka práce žiadnym spôsobom prerokovaná, na ktorom prerokovaní nemohol uplatniť akékoľvek námietky. Samotné oznámenie škody listom zo dňa 18.11.2010 žalovaný považoval za oneskorené, nakoľko k inventúre došlo v januári 2010, od ktorého vykonania zamestnávateľ musel mať vedomosť o výsledku inventúry. Poukázal aj na mieru jeho zavinenia, ktorá je znižovaná skutočnosťami uvedenými v tomto vyjadrení, nakoniec vzniesol námietku premlčania proti uplatneniu nárokov žalobcu v celom rozsahu, poukazujúc na ust. § 106 OZ, podľa ktorého právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Začiatok plynutia premlčacej doby je možné datovať k ukončeniu vykonanej inventúry, teda minimálne k poslednému dňu mesiaca január 2010. Koniec premlčacej doby v zmysle OZ je tak možné ustáliť na posledný deň mesiaca január 2012. Návrh na začatie súdneho konania žalobca podal 9.5.2012. Podľa názoru žalovaného je málo pravdepodobné, že by zamestnávateľ čakal takmer desať mesiacov na výsledky inventúry vlastného majetku a ako riadny a starostlivý hospodár o výsledkoch inventúry musel mať vedomosť o vzniku rozdielov po jej vykonaní, ktorej výsledky sú rovnako dôležité pre zhotovenie účtovných dokladov podľa zákona o účtovníctve. Z uvádzaných skutočností žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

19. Podaním zo dňa 7.4.2014 podal návrh na spojenie vecí vedených pred Okresným súdom Košice I, keď žiadal, aby súd spojil na spoločné konanie konania vedené pod sp.zn. 25C/140/2012, 38C/167/2012, 35Cpr/2/2012.

20. Uznesením zo dňa 8.1.2015 súd návrh žalovaného na spojenie vecí zamietol, keďže sa nestotožnil s návrhom tejto strany sporu, nakoľko každé z uvedených konaní sa nachádzalo v rozličnom procesnom štádiu.

21. Proti tomuto uzneseniu bolo podané odvolanie, ktoré Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 18.11.2015 odmietol, keďže návrh žalovaného na spojenie vecí na spoločné konanie je považované za uznesenie upravujúce vedenie konania, ktorým súd nie je viazaný, a proti takémuto uzneseniu zákon odvolanie nepripúšťa.

22. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24.4.2012 spoločnosť KON TIKI SLOVAKIA s.r.o., IČO. 36572527 so sídlom Slovenskej jednoty 33, Košice (ďalej právny predchodca žalobcu) ako postupca postúpil pohľadávku voči žalovanému vo výške X.XXX,XX € na žalobcu ako na postupníka, ktorú skutočnosť žalovanému oznámil Oznámením zo dňa 25.4.2012, čím je preukázaná aktívna legitimácia žalobcu v spore.

23. Žalobca v priebehu konania predložil listinné doklady ohľadom inventúry, výsledky ktorej sú predmetom konania, inventúr za predchádzajúce obdobie, ako aj výsledky inventúr za následné obdobie, predložil doklady týkajúce sa dohody o hmotnej zodpovednosti ďalších pracovníkov a brigádnikov, ktorí v sklade pracovali, príp. doklady preukazujúce krádež v rozhodnom období.

24. Tak predložil Dohodu o brigádnickej práci študenta, V. K., ktorá podľa uvedenej dohody vykonávala práce pomocného skladníka, v rovnakej pozícii pracovala F. Q., o ktorej skutočnosti svedčí Dohoda o brigádnickej práci študenta, B. B., ktorá pracovala v rovnakej pozícii, o čom svedčí Dohoda o brigádnickej práci študenta, R. S., žalobca rovnako predložil Dohodu o brigádnickej práci študenta, predložil aj Pracovnú zmluvu W. Š.W., ktorý nastúpil do práce 1.12.2009 a to na pozíciu skladníka, rovnako Dohodu o hmotnej zodpovednosti tohto pracovníka zo dňa 30.11.2009, Smernicu č.01/02/03 - BOZP i č.03/02/03-BOZP, Pracovný poriadok zo dňa 1.7.2003, i Súpis tovar - tab. na inventúru za január 2010, apríl 2010 a súhrnnú správu inventúrneho manka k 30.6.2010.

25. Žalobca vo svojej výpovedi potvrdil, že ako živnostník podniká vyše 20 rokov, má aj s.r.o. v Čechách i na Slovensku. Ako živnostník svojim spoločnostiam dodáva tovar, zábavný softwer, ktorý uskladňuje v sklade na Popradskej ul. v Košiciach. Na tejto adrese má administratívnu budovu, aj sklad. Zamestnáva stabilných pracovníkov - okolo 8 -9 ľudí - ekonómku, právnikov, obchodníka. Sklad na Popradskej funguje viac ako 10 rokov. Inventúru v sklade robil nepravidelne, niekoľkokrát ročne, v pozícii skladníka zamestnával minimálne dvoch pracovníkov. Pokiaľ mali veľkých odberateľov, priberal ľudí na balenie, počet brigádnikov zamestnával vždy podľa situácie. Podľa žalobcu žalovaný sa stal vedúcim skladu po pár mesiacoch potom, čo nastúpil do pracovného pomeru. Nevedel sa vyjadriť ku skutočnosti, či za predchádzajúce inventúrne obdobia manko v sklade zistené bolo. Tovar, z ktorého manko vzniklo bol umiestnený v dvoch miestnostiach budovy, šlo o zábavný software malých rozmerov, ale väčšej ceny. Žalobca sa vyjadril aj k uzamkynaniu priestorov v sklade, kde bol tovar umiestnený, i k výkonu samotnej inventúry. Tá sa uskutočnila tak, že fakturantky vytlačili zostavu, evidenciu tovaru, ktorá sa porovnávala s reálnym stavom tovaru v sklade. Vytlačená zostava bola predložená žalovanému ako vedúcemu skladu a ten podľa zostavy tovar kontroloval s kolegom M.. Potvrdil, že inventúra bola vykonávaná cca okolo 20.1.2010 a keďže sa vykonávala jeden až dva dni, jej výsledok bol známy v januári 2010, čo znamená, že vtedy už vedel výšku schodku i to, že za vzniknuté manko zodpovedá vedúci skladu.

26. Uvedenú skutočnosť potvrdil aj zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 9.2.2017, keď uviedol, že prvotný výsledok ohľadom inventúry za január 2010 zistili 31.1.2010, následne sa tovar dohľadával, čo bolo do októbra 2010. V októbri však výsledok inventúry bol totožný s tým, aký bol zistený 31.1.2010.

27. Zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 25.1.2018 predložil prehľadnú schému skladových priestorov na Popradskej ul.č.84 v Košiciach, ako aj Záznam o vykonaní fyzickej inventúry zásob tovaru, vykonaná dňa 24.7.2009.

28. Žalovaný vo výpovedi potvrdil, že do pracovného pomeru u právneho predchodcu žalobcu nastúpil v máji 2008, okrem pracovnej zmluvy bola uzavretá aj Dohoda o hmotnej zodpovednosti tak, ako je založená v spise. Vedúcim skladu bol R. M.. V priebehu roku 2009 bol ústne poverený funkciou vedúceho skladu, Varga sa stal skladníkom. V tom čase sa žiadna inventúra nevykonávala. V priebehu roku 2009 sa u žalobcu striedalo niekoľko zamestnancov, aj brigádnikov. Do júla 2009 sa inventúry vykonávali, nevedel však uviesť s akým výsledkom. Posledné tri inventúry, t.j. inventúra, výsledky ktorej sú predmetom sporu, plus ďalšie inventúry podpisoval v septembri 2010, predtým ako mu dal

zamestnávateľ výpoveď. Pracovný pomer skončil z dôvodu hrubého porušenia pracovnej disciplíny. O neplatnosť skončenia pracovného pomeru sa vedie súdny spor.

29. Žalovaný ozrejmil spôsob vykonávania inventúr u zamestnávateľa, keď po ukončení inventúry podpísal výsledky s tým, že sa nikdy nič nedialo, zamestnávateľ manko jednoducho neriešil. Celú situáciu začal riešiť až potom, keď podal žalobu na súd o neplatnosť skončenia pracovného pomeru. Zamestnávateľ s mankom nič nerobil voči žiadnemu zamestnancovi. Po ukončení inventúry mu oddelenie fakturácie oznámilo, že všetko je v poriadku, tovar sa poriešil a žiadne manko nie je. Pokiaľ by bolo manko zistené, ako vedúci skladu by situáciu riešil. Takýto postup bol pri každej inventúre. Žalovaný sumu neuznal, keďže nemal vedomosť o tom, že manko vzniklo.

30. Aj s výsledkami inventúry za január 2010 bol oboznámený v septembri 2010. Zoznam všetkého tovaru, ktorý je súčasťou súhrnnej správy (čl.126-138) mu bol predložený v januári 2010, podľa ktorého kontroloval tovar v ňom uvedený, ktorý chýbal, ten sa dohľadával. Žalovaný potvrdil, že inventúra sa vykonávala deň, dva, ďalší deň sa tovar dohľadával, na dohľadávanie tovaru nikdy nebola stanovená lehota niekoľko mesiacov. Vyjadril sa aj k otázke zabezpečenia skladu. Pokiaľ bol skladníkom, sklad bol otvorený celý deň a prístupný všetkým zamestnancom. Keď sa stal vedúcim skladu boli prijaté opatrenia v tom smere, že zamestnancom, okrem skladníkov bol vstup do skladu zamedzený. Skladníci boli štyria. Jeho kancelária bola prepojená s kanceláriou vedúceho, ktorý bol bratom žalobcu, W. K.. Kľúče od miestností, v ktorých bol tovar uskladnený k dispozícii mal a uložené ich mal v kancelárii, ku ktorým mal prístup aj kolega M.. Vypovedal o umiestnení tovaru, o prístupe do miestností, v ktorých bol tovar uskladnený, o práci brigádnikov. Ako vedúci skladu nikdy žiadne manko neriešil, pretože zamestnávateľovi nikdy nič nechýbalo. Niektoré inventúry boli s kladným výsledkom a bolo to aj počas obdobia, keď bol vedúcim skladu. Zamestnávateľ situáciu pravdepodobne neriešil aj z toho dôvodu, že mal prebytky, inokedy mínusové čísla.

31. V konaní bol vypočutý svedok Bilčák, ktorý u právneho predchodcu žalobcu pracoval do júla 2015 ako podnikový právnik. Aj keď mal kanceláriu v sídle spoločnosti na ul. Slovenskej jednoty v Košiciach, riešil veci týkajúce sa skladových priestorov na Popradskej ul.. Do priestorov skladu chodil málo, do uzavretých priestorov len so žalovaným. S tým však do kontaktu prichádzal málokedy. Inventúra sa robila raz ročne, oddelenie fakturácie vykonávalo aj priebežnú inventúru, na ich priebehu sa však nepodieľal.

32. Svedok situáciu u právneho predchodcu žalobcu po právnej stránke začal riešiť až po odovzdaní inventúrnych súpisov od pána A., čo bolo v septembri, októbri 2010, na základe výsledkov inventúr podal žaloby na súd.

33. Podľa ust. § 182 ods.1, 2, 3 Zákonníka práce ak zamestnanec prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverenú hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obeh alebo obrát, ktoré je povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok. V dohodách sa môže so zamestnancami súčasne dohodnúť, že ak budú pracovať na pracovisku s viacerými zamestnancami, ktorí uzatvorili dohodu o hmotnej zodpovednosti, zodpovedajú s nimi za schodok spoločne (spoločná hmotná zodpovednosť).

34. Dohoda o hmotnej zodpovednosti sa musí uzatvoriť písomne, inak je neplatná.

35. Zamestnanec sa zbaví zodpovednosti celkom alebo sčasti, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez jeho zavinenia.

36. Podľa § 183 ods.1,2 Zákonníka práce zamestnanec, ktorý uzatvoril dohodu o hmotnej zodpovednosti, môže od nej odstúpiť, ak sa preraduje na inú prácu, zaraďuje na iné pracovisko, prekladá alebo ak zamestnávateľ v čase do jedného mesiaca po tom, čo dostal jeho písomné upozornenie, neodstráni nedostatky v pracovných podmienkach, ktoré bránia riadnemu hospodáreniu so zverenými hodnotami. Pri spoločnej hmotnej zodpovednosti môže zamestnanec od dohody odstúpiť, ak je na pracovisko zaradený iný zamestnanec alebo ustanovený iný vedúci, prípadne jeho zástupca. Odstúpenie sa musí oznámiť zamestnávateľovi písomne.

Dohoda o hmotnej zodpovednosti zaniká dňom skončenia pracovného pomeru alebo dňom odstúpenia od tejto dohody.

37. Podľa § 184 ods.1 Zákonníka práce inventarizácia sa musí vykonať pri uzatvorení dohody o hmotnej zodpovednosti, pri jej zániku, pri preradení zamestnanca na inú prácu alebo na iné pracovisko, pri jeho preložení a pri skončení pracovného pomeru.

38. Podľa § 191 ods.1,2 Zákonníka práce zamestnávateľ môže požadovať od zamestnanca náhradu škody, za ktorú mu zamestnanec zodpovedá. Požadovanú náhradu škody určí zamestnávateľ.

Zamestnávateľ prerokuje požadovanú náhradu škody so zamestnancom a oznámi mu ju najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď sa zistilo, že škoda vznikla a že za ňu zamestnanec zodpovedá.

39. Vzhľadom na žalovaný vznesenú námietku premlčania súd sa prvotne zaoberal a posúdil túto námietku, uplatnenie ktorej má za následok zánik nároku žalobcu, teda zánik jeho súdnej vymáhateľnosti.

40. Pojem premlčanie a pojem preklúzia Zákonník práce neupravuje. Pre pracovnoprávne vzťahy treba použiť v súvislosti s vymedzením uvedených pojmov Občiansky zákonník. Premlčanie znamená zánik nároku oprávneného subjektu podmienený námietkou povinného subjektu. Predpokladá uplynutie zákonom ustanoveného času (premlčacej lehoty) bez toho, aby oprávnený subjekt právo vykonal. Premlčaním na rozdiel od preklúzie nezaniká právo ako celok, zaniká len právny nárok, t.j. jeho súdna vymáhateľnosť.

41. Na posudzovanie premlčacích lehôt je teda potrebné použiť Občiansky zákonník.

42. Podľa ust. § 106 ods.1, 2 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

43. Pri premlčaní práva na náhradu škody podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba.

44. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného týkajúcu sa jeho:

a)vedomosti o škode (teda nie o protiprávnom úkone, či o škodnej udalosti) ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčíslieť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde.

b)vedomosti o tom, kto sa vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednom subjekte.

45. Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o týchto prvkoch (nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o nich), a len vtedy začne poškodenému plynúť subjektívna premlčacia doba. Právo na náhradu škody sa premlčí najneskôr za tri roky, ak ide o škodu spôsobenú z nebanlivosti, alebo o škodu, za ktorú sa zodpovedá objektívne a za desať rokov, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne. V týchto prípadoch objektívna premlčacia doba začína plynúť od udalosti, z ktorej škoda vznikla, t.j. od škodnej udalosti.

46. Ak sa strana sporu v súdnom konaní premlčania dovoľá, nemôže súd premlčané právo priznať, v takomto prípade návrh na začatie konania zamietne.

47. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu ako zamestnávateľ a žalovaný ako zamestnanec dňa 5.5.2008 uzavreli pracovnú zmluvu, na základe ktorej žalovaný pracoval v pozícii skladníka s výkonom práce v Košiciach na Popradskej ul.č.84. Pracovná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú do 4.5.2009. Medzi stranami bolo nesporné, že žalovaný pracoval u právneho

predchodcu žalobcu aj po dohodnutej dobe, čím sa pracovný pomer v súlade s ust. § 71 ods.2 Zákonníka práce zmenil na pracovný pomer uzavretý na čas neurčitý, že žalovaný pracoval na pozícii vedúceho skladu, čo potvrdil vo svojej výpovedi.

48. Predmetom konania je schodok na zverených hodnotách k 31.1.2010, kedy bol zistený rozdiel, celkové manko vo výške 3.647,16 €, z toho súhrnná hodnota manka v cenách nákupu vrátane DPH 1.557,05 € a ušlý zisk 2.090,11 €, o čom žalobca predložil súdu Súhrnnú správu inventúrneho manka k 31.1.2010. Tak žalobca vo svojej výpovedi ako aj jeho zástupca potvrdili, že výsledky inventúry k tomuto dátumu, ktorá bola vykonávaná cca okolo 20.1.2010 boli známe už v januári 2010, keďže inventúra sa vykonávala jeden až dva dni. Aj keď sa tovar do októbra dohľadával, výsledok inventúry bol v októbri 2010 totožný s tým, ktorý bol zistený 31.1.2010. Žalovaný pritom potvrdil, že tovar sa nikdy niekoľko mesiacov nedohľadával.

49. Z vyššie vykonaného dokazovania je zrejmé, že subjektívna dvojročná premlčacia lehota začala plynúť najneskôr od 31.1.2010, t.j. odvtedy, čo právny predchodca žalobcu zistil a vedel výsledok inventúry ku koncu tohto mesiaca a teda lehota začala plynúť od tohto dňa, keďže právny predchodca žalobcu mal nielen vedomosť o škode, ale aj o tom, že mu vznikla majetková ujma určitého druhu a rozsahu, ktorú možno do takej miery objektívne vyjadriť, aby ako poškodený svoj nárok na náhradu škody uplatnil na súde. Mal teda preukázanú vedomosť o výške vzniknutej škody, i o tom, kto za ňu zodpovedá.

50. Keďže subjektívna premlčacia lehota uplynula najneskôr 31.1.2012 a žaloba na súd bola žalobcom podaná 9.5.2012 súd má za to, že jeho nárok na vymáhanie žalovanej sumy vzhľadom na vnesenú námietku premlčania zo strany žalovaného je premlčaný. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol bez toho, aby vykonával ďalšie navrhované dokazovanie vo veci, z ktorého dôvodu žalovaným navrhované dokazovanie nepripustil.

51. Podľa ust. § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá má vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Strana, ktorá mala vo veci plný úspech má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala.

53. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a priznal žalovanému ako úspešnej strane sporu náhradu trov konania v plnej výške.

55. Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.